

Minuten.

1. Åh, hur hastigt flyger ej minuten!
Ingen dödlig hindra kan dess lopp.
Knappt är den begynn, förr'n den är slut,
Knappt den hunnit öppna rosens knopp.
Eifwål kan uppkomma på densamma,
Både kärlekens och hatets frö,
Mången liten eld till låga flammor,
Mången sällhets-känsla hos oss dö.
2. Många lätta, ljuswa band bli knutna,
Många tunga bojor läggas på;
Många gifna löften trolöst brutna,
Mången redlig vän ifrån oss gå.
En minut afgör så mångens lycka,
Menskwännen finner sig så nöjd.
En minut den kan ur nöden rycka
Utslingen och slänka honom fröjd.
3. Njut då glädtigt hwar minut af lifwet,
Gör det goda, gör det nyttiga:
Gif en stärf af det som blef dig gifwet,
Ät den usla, ät den torftiga.
Då skall du i dödsminuten smaka
Glädje, trefnad och i hoppet säll,
Rasta glad en tacksam blick tillbaka,
Slumra roligt in din sista qväll.

GS 1325

Trenne Nya

och

Mycket Backra

W i s o r.

Den Första:

Jag sjunger så gerna för sällskapet här.

Den Andra:

Ur stormarna ser jag en aflägsen hamn.

Den Tredje:

Minuten.

Åh, hur hastigt flyger ej Minuten!

Upsala

Wahlström & Lästbom. 1842.

Köstar En Filling Banco.

1. Jag sjunger så gerna för Sällskapet här, Men all-
rarest för Vännen den jag håller så kär, Jag sjunger
så gerna i ensamma lund, Och helst när det sker i älsko-
gens stund.

2. Det var en Söndagsafton jag prydde mig till
dans, Då fick jag se tre ting som gick öfver min sans,
Då fick jag se tre flickor, ja fyra intill fem, Det var
en stor förnöjelse att tala så med dem.

3. Vi dansa och vi hurra tills flockan slagit tu,
Och de som hemma woro de lade sig i ro, Jag lade
mig att sofwa en orolig sömn, Jag tänkte uppå flickan
och somnade sen in.

4. Jag drömde en dröm, som mig tycktes war så
rar, Men det war bra besynnerligt jag wet ej hwar jag
war, Jag drömde jag war i ett främmande land, Men
hwad det war för landskap, jag ej beskriwa kan.

5. Jag drömde jag war i en hage så rar, Der alla
blad och blommor så fagra der war; Och se! uti den
hagen så ständar det en ros, Som war röder emot Sö-
der och blåder emot Nord.

6. Jag såg uppå de blader som wända sig till Sör,
Der står namn för alla Gossar, som göra hwad de bör,
Jag såg uppå de blader som wända sig mot Nord, Der
står namn för alla Flickor, som aldrig hålla ord.

7. När Flickan hon blir på sitt adertonde år, Hon
krusar och hon kammar och friserar då sitt hår; Flickan hon
har en sådan däjeligen gång, En sådan ljusweligen stäm-
ma på wisan hon sjöng.

8. Är någon som vill weta, hwem wisan hafwer
gjort, Det är en unger Gosse som är känd på hwarje
ort, Han hafwer gått kring werlden för andras spott
och spe, Men hwad ni tycker om den wisan det får jag
allt se.

1. Ur stormarna ser jag en aflägsen hamn,
Der kärleken winkar så blid:
Jag söker ej guld, och jag söker ej namn;
Jag söker blott Kärlek och Frid.

2. I undangömd dal vill jag bygga och bo,
Der uppslå mitt trefliga tjäll:
För mig slår wäl ock något hjerta, hwars tro
Min hydda och lefnad gör säll.

3. Mig möter kanhända på wandringens tåg
Den Engeln jag känner förut,
Som fordom så ofta i drömmen jag såg
Då såg, fastän drömmen war slut.

4. O! kanske hon flyndar från nöjenas sal,
Utt lysna till Enslingens sång,
Och följer mig sen till min lyckliga dal
Och finner ej hyddan för trång.

5. Och wiser då sedan ej bort från sin wän;
Men gläds åt det sköna förbund,
När själarne känna hwarandra igen,
Två systrar, blott skilda en stund.

6. Hwad wore wäl rykte, hwad wore wäl namn,
— Åh! blomster dem windar förströ —
Mot sällheten att i den älskades famn
Så ljust få båd' lefwa och dö!

7. Dock kanske att döden, först döden mig ger
Den sällhet som lifwet ej gaf,
Utt Engeln jag sökte, då först mot mig ler,
När Dödsfransen binds på min graf.